

24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (452)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Ε κ γης α να τει λα σα η τσ Προ δρο μσ Κε φα λη
 α κτι νας α φι η σι της α φθα ρ σι ας πι στοι στων
 ι α σε ων α νω θεν συ να θροι ζει την πλη θυν

των Αγγελων ^Δ κατωθεν συκαλειται των ανθρω-
πων το γενοσ ^ε ομοφωνον αναπεμψαι δοξαν Χρι-
στωτω Θεω ^ε ω

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίω νος αποκρυφον και Αγγελοις α-
γνωστον μυστηριον ^ε δια σου Θεο το κε τοις ε-
πι γης πεφανερωται ^ε Θεος εν ασυγχυτω ε-
νωσει σαρκου μενος ^Δ και Σταυρον εκουσι ως υπερ-
ημων καταδεξαμενος ^ε διου αναστησας τον
πρωτοπλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας η-
μων ^Δ ωων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας

καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ Προδρόμου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῆ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί

σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου Κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστά, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἔκφρων οἴστρω ὁ δείλαιος· ἦνπερ ἐκ πόθου Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἐώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ

Ο^{Δι} ι μι σδ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϷ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ^{Β8} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι^{Β8} ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι^{Β8}

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι^{Β8}

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι^{Δι} και κα α θα αρ σει^Δ
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται^Δ
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι^{Β8}
ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως^{Β8}

Κ^{Β8} αι νυν και α ει και εις τϷ αι ω νας των
αι ω νων α α μη ην^{Β8}

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
ζει^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Ε κει ει ε ξα να τε λω ω κε ρας τω Δα βιδ ^Δ
η τοι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω μ ^β

Στίχ. α΄. ^χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε τσ Δα βιδ ^β και ^χ πα σης

της πρα ο τητος αυ τσ ^β

Ε κει ει ε ξα να τε λω ω κε ρας τω Δα βιδ ^Δ
η τοι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω μ ^β

Στίχ. β΄. ^χ Ε νε κεν Δα βιδ τσ δσ λσ σ ^β μη α πο

^χ στρεψης το προ ο σω πον τσ χρι στσ ^β σσ ^χ

^χ **Ε** κει ε ξα να τε λω κε ε ρας τω Δα
βι ι ιδ ^ζ η ^χ τοι οι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω

ω μ ς ς ς ς ς ς ς

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ς

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ς

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ς' πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ς

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει
τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳν δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι, καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ τῶν πόλεων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ

πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις τῶσδε Προδρομοῖς πρεσβυτεῖς ἐλεημον

λειψον τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐκκλησιῶν

Και νυν και αει και εις τους αιωνων αιωνων

Αμην Ταις της Θεοτοκοῦ πρεσβυτεῖς ἐλε

ημον ἐξαλειψον τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐκκλησιῶν

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Η των θει ωων εν νοι οι ων παν σε βα α σμι

ι ι ος θη η κη και της αρ ρη τϷ Ου σι ας τρα

νωσ η η προ ο οσ βλε ε ψα α α σα το μυ

στη ρι ι ον κα α α α ρα α α α σϷ ως εκ λα

γο νων μη τρι ι κων εκ των τα μει ει ει ων τη ης γης

ση μερον α να τε ε ε ε ε τα α α αλ κεν

Ι ω α α αν νη πα α νε ε ευ φη η η η

με και ευ ω δι α α σε ε πα α α α σα

α αν την υ φη η η λι ι ι ον α γι α σμθ

προ χε Ϸ Ϸ Ϸ σα μυ υ ρον και νο η τω ως κη

ρυ υ υ υ υτ τϷ Ϸ Ϸ Ϸ σα με τα νοι οι οι οι

ας ο ο δο ον και τω Σω τη ρι τω ων ο ο ο

λων προ σβε ε ε ε ε ε ευ Ϸ σα υ περ των

ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ
καὶ τοῦ Προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. ᾠχος πλ. δ'.

Υἱὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου. ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε εὐφῆμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένη Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς πιστοὶ δοξάσωμεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνιαῖ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δωρεὰς παρέχεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ὧδὴν βωόντων Πρόδρομε.

Δόξα.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ὧδαῖς, ἐπαξίως

πανδημει πιστοι τιμησωμεν.

Και νυν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώσταις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Προδρόμου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαστήρ στειρεύουσα βλαστὸν σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ ταύτην μνηστευόμενον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνὴν Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἢ ἀθλία μοιχαλῖς· τὴν θεῖαν γὰρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις Κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Δόξα.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς ἢ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὐραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων Πρόδρομε τὴν Κάραν σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνη πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἢ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα ἢ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα θείαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὔρεσιν τὸν Χριστόν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρύειν ἰάματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἢ Κεφαλή κατεκρούπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντί, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλαι ἡμῖν, Ἴδε κράζει ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὄλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, * ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφῶς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεῖς, τῇ ὡδῇ ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι

πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφήν τὴν ἁγίαν
τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ * ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

**Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (452)**

Στίχ. Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν,
Καρπούς παραινῶν ἀξιούς ποιεῖν πάλιν.
Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους,
Γῆθεν φανείς βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων.
Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μοντανοῦ, Λουκίου,
Ἰουλιανοῦ, Βικτωρικού καὶ Φλαβιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐν
Καρθαγένῃ τῆς Ἀφρικῆς ἀθλησάντων. (†259)**

Στίχ. ὦ! συνασπισμὸς Μαρτύρων Καρθαγένης,
Τοῦ πληρώσαντος μονὰς τοῦ Παραδείσου!

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Θεριστοῦ, τοῦ ἐν Καλαβρία ἀσκήσαντος. (θ' αἰ.)**

Στίχ. Θερίζων πάντων ἀπορουμένων τὰς ἀρούρας
φυχὰς συνάγει εἰς ἄλωνα τῆς μετανοίας.
Σπείρας ἀρετὰς ἐν ἀσκήσει ἐνθάδε,
Θέριζε καρπούς ἄνω, ὦ Ἰωάννη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πριμιτίβου
(Primitivus), ἐκ τῶν πρώτων μαρτύρων ἐν Ῥώμῃ.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μοδέστου,
ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†489)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πρετεξτάτου
(Praetextatus), ἐπισκόπου Ῥουέν (Rouen) ἐν Γαλλίᾳ. (†586)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεωδχάρδου (Liudhard),
ἐπισκόπου παρὰ τῇ βασιλίσση Βέρθα τοῦ Κέντ ἐν Ἀγγλίᾳ.
(~†600)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐθελβέρτου (Æthelberht),
πρώτου χριστιανοῦ βασιλέως τοῦ Κέντ ἐν Ἀγγλίᾳ. (†616)**

Στίχ. Πρῶτος βασιλεὺς χριστῶνυμος Ἀγγλίας,
Ἐθελμπερτ ἰσότιμος τῷ Κωνσταντίνῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου (Boisil) τοῦ ἀββαείου
Μέλρος (Melrose) ἐν Νορθουμβρίᾳ. (†664)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κουμίνου τοῦ λευκοῦ
(Cummian Ailbe), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου τῆς Ἰόνας ἐν Σκωτίᾳ.
(†669)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βέττονος (Betto), ἐπισκόπου
Αὐτισσιοδώρου (Autissi-odorum, Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (†918)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐράσμου τῆς
Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (~†1160)**

Στίχ. Ἴδωμεν καρπούς δεινῆς φιλαργυρίας,

Και μετανοίας ἐν τῷ βίῳ Ἑράσμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (†1285), πρίγκιπος τοῦ Οὐγκλιτς. (1486)

Στίχ. Γῆθεν τὰ ὀστᾶ τοῦ Ῥωμανοῦ εὐρόντες,

Δοξολογοῦμεν τὸν δόντα αὐτῷ δόξαν.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

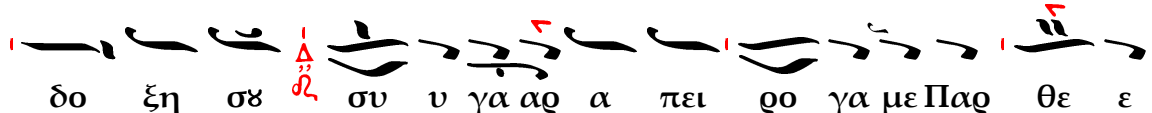
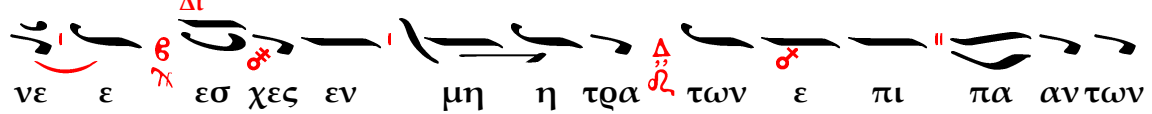
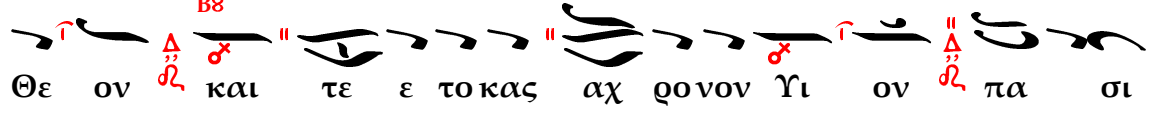
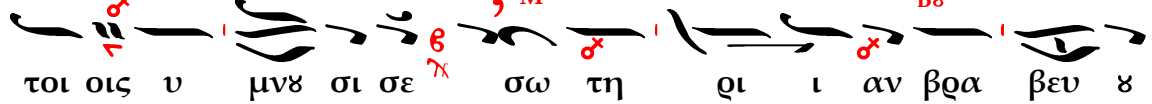
T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βᾶ λην της

 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τθ υ ψι

 στθ ο ο προ φητης Αβ βα κθμ κα τα νο ων ε

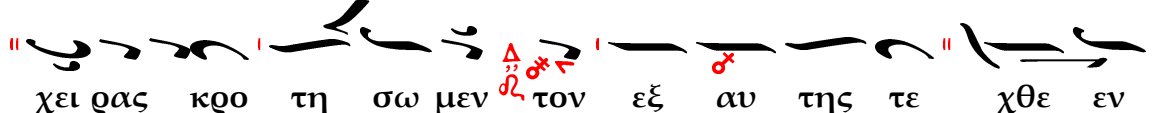

 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

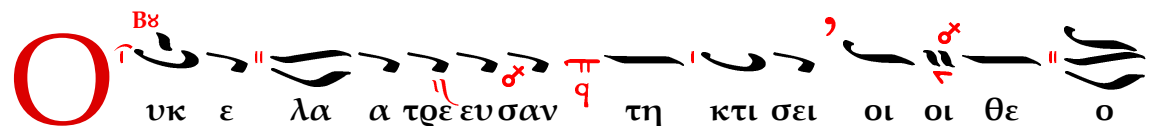

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων

 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας

 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τ ε ι δε γαρ α πο τ ε νυ ν μα

κα ρι ε σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ελεος αυτες εις γενεαν και γενεαν
αντοις φοβου μενοι αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

Eποιησε κρατος εν βραχιονι αυτης
διεσκορπισεν υπερηφανα διανοια καρδια αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

Kαθειλευναστας αποθρονων και υψωση ταπεινωσας ενεπλησεν αγα

θω ων και πλτ τδ δν τας ε ξα πε στει λε κε

νδ ρς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χα μενος Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα

θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προδρόμου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Α μ προ φα νης α νε ε τει λεν η τι ι

μι α α σα Κα α ρα εκ των α δυ υ των κο ολ

πων γης Προδρο με Ι ι ω α αν νη λυχ νε φω

τος τσ ς α υ υ λ ης την ευ ρε ε σιν πο ο

θω τε λεν τες δυ σω πσ ς μεν σε των δει νων ε

ευ ρειν λυ υ σιν και τον και ρο ο ο ο ον ευ μα

ρως α νυ σαι της ε εγκρατει ει ας πρε σβει αις

σσ πα νε ευ φη με Βα πτι ι στα τσ ς Σω τη η

ρος

Θεοτοχίον.

Ψ υ χα γω γει ει ται Πα α να γνε των Πι ι
 στων η η θε ο ο φρων ο μη γυ ρις λα τρε ευ δ
 σα και πι στως α α νυμν δ σα σε θε ο το κο ον κυ
 ρι ι ως ταις προ σβει αι αις ο ο θεν των νη
 στει ω ων τον δι ι αυλον δος η μιν ε ε κτε
 λε εσαι θε ο προ πω ω ω ω ως και Σταυ ρον
 τον τι μι ον προ ο σκυ νη ησαι και πα θη
 τα σω τη η ρι α τσ Υι δ και αι θε δ δ

σδ

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε

επει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε ε επει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

A ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησαυ του

H νοι ξε προ πυ λαι α της εγ κρα τει ας η παν

σεμνος Κε φα λη η σθ παν ευ φη με και τρο φην

προ ε θη κεν η δυ τα την πα α σι θει ων χα ρι

σμα α των ων περ με τε χοντες πι στως το της νη

σται ασ τρα χυ υ γλυ και νο μεν και πι σται ευ φη μθ

μεν σε και εκ βο ω μεν Χρι στω τω Θε ω Ι η σθ θ

παν το δυ να με ^Δο [♂]ο Σω τη ηρτωνψυχων ημων ^εχ

^χΑ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ^εχ αι

νει τε αυ ^χτον ^Δο εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα ^εχ

Ἦνοιξε προπύλαια, ...

^χΑ ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^εχ

αι νει τε αυ ^χτον ^Δο εν χορδαι αις και ορ γα α νω ^εχ

M υ ρα ωσ περ να μα τα η κε φα λη α πο

στα ζσ α ^εχ τσ Προ δρο ο μβ α ε να α ^εχ και τρα

πε ζη ση μερον ^Δο α πο τε θει με ε νη ^εχ μυστι κη

και θει ει α ^Δο ευ ω δι α ζει νο η τως ^εχ και α

η δι αν ε λα αυ νει θλι ψεων ^εχ και ευ φρο συ νης α

παν τας πλη ροι τς πο θω κραυ γα ζοντας ^εχ Ι η σϛ ϛ

παν το δυ να με ^Δο [♂]ο Σω τη ηρτωνψυχων ημων ^εχ

^χΑ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^εχ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^εχ πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

E τε μεν η Κα ρα σκ κα θα περ ξι φος το μω

τα τον κε φα λας α νο μων των εχθρων και ι ι α μα

ε βλυ σεν ευ νο μω σι πα α σι των θει ων χα

ρι ι των και δι α τω το σε πι στως α νευ

φη μω μεν φι λον και Προδρο μον Ι ω α αν νη τω

Κτι σαν τος και εκ βο ω μεν αυ τω εκ τε νως Ι η

σθ ο παν το δυ να με ο Σω τη ηρτων ψυ χων ημων

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

T ην παν σε βα σμι ον Κα ραν τω Βα πτι στω σθ

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε φα νε ρω θει ει ει σαν

ση η με ρο ον ε ε εκ γης με τα φω ω νης

αι νε ε ε ε σε ε ε ε ως α ρυ σα με ε νοι

πι ι στως εις πρε σβει αν φι λα α α αν θρω ω ω ω
 πε οι ε πται κο ο τες δε υ λοι οι οι σθ
 προ σα α γο ον τες αι αι τδ υ υ υ υ υ
 με ε ε ε θα δι αυ της ε ε πι τυ υ χειν εν
 η με ρα κρι ι σε ε ε ε ως πα ρα σθ το ον
 ι ι λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἦχος Δι-θ.

Φ ι λα γα θε Θε ε και Σω τηρ τς δε λς
 σθ υ πε ρι σω ζε α πο πα α σης πε ρι στα σε
 ως δεινης πρε σβει αις τδ Προδρο ο μη και παν των
 των Α γι ι ων και ταις Μη τρος σθ ταις εν τευ
 ξε σι ι ν

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θεώ και επι γης ειρη η νη εν ανθρω

ποις ευδοκία

Υ μνου ου μεν σε ευλογου μεν σε προσκυνου

μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δι

α την μεγααλην σου δοξαν

Κ υ υ ρι ε Βασιλευ επουρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε εκαι Αγιον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιοος του Πατρος ο αι αιωντην αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιωντας α

μαρτιιας του κοσμου

Π ροσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα

ας

Ο τι σεις μονος Αγιος σεις μονος Κυ

ριος Ἰησοῦς Χριστός δοξαζανθεοῦ Πατρὸς α-
μηῆν

Καθεκστήνημερανυλογησέκαιαι-
νεσωτοονομασουειστοναιωνακαιειστον
αιωνατουαιωνος

ΚαταξιῶσονΚυριεντηημεραταυ-
τηαναμαρτητουςφυλαχθηναιημαας

ΕυλογητοςειΚυριεοΘεοςτωνΠα-
τεερωνημωνκαιαινετονκαιδεδοξασηε-
νοντοονομασουειστουςαιωναςαμηην

ΓενοιτοΚυριετοελεοςσουεφημαςκα-
θαπερηλπισαμενεπισεε

ΕυλογητοςειειΚυριεεδιδαξονμετα-
δικαιωματασου (τρεις)

Κυριεκαταφυγηεγενηθηςημινεν-
γενεακαιγενεαεγωειπαΚυριεελεη

σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι η μα ρτον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Οτι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Αγι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Δ Α α α α
 γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος Δ ε ε λε
 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Ε κ γης α να τει λα σα η τσ Προδρο μσ Κεφαλη
 α κτι νας α φι η σι της α φθαρ σι ας πι στοις των
 ι α σε ων ε α νωθεν συ να θροι ζει την πλη θυν
 των Α γγε λων Δ κα τωθεν συγκα λει ται των αν θρω
 πων το γε νος ε ο μο φω νον α να πεμ ψαι δο ξαν Χρι
 στω τω Θε ω ω ω Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πδ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ν
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141΄ 2)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141΄ 3)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141΄ 5)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141΄ 16)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 112 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (112 β' 1)

Σωσον η μα ας Ὑι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (112 β' 1)

Σωσον η μα ας Ὑι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (112 β' 4)

Σωσον η μα ας Ὑι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (112 β' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὴ δ'. Ψαλμὸς ξγ' (63).

ᾠδὴ δ' Δι-θ.

Στίχ. α'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ' 11)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Εκ γῆς ἀνατελάσῃ τὸ Προδρόμῳ Κεφαλῇ
ἀκτινῶν ἀφῆσιν τῆς ἀφθαρσίας πιστοῦτων
ἰασησὶν ἀνωθεν σου θρονοῦ ζειτῆν πληθύν
των Ἀγγελῶν κατὰ θέν συγκλείεται τῶν ἀνθρώ
πων τὸ γένος ὁμοφώνως ἀναπέμψαι δοξάν Χρι
στῶ τῷ Θεῷ

Στίχ. β'. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. (ξγ' 2)

Εκ γῆς ἀνατελάσῃ τὸ Προδρόμῳ Κεφαλῇ
ἀκτινῶν ἀφῆσιν τῆς ἀφθαρσίας πιστοῦτων
ἰασησὶν ἀνωθεν σου θρονοῦ ζειτῆν πληθύν
των Ἀγγελῶν κατὰ θέν συγκλείεται τῶν ἀνθρώ
πων τὸ γένος ὁμοφώνως ἀναπέμψαι δοξάν Χρι
στῶ τῷ Θεῷ

Στίχ. γ'. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ
πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. (ξγ' 3)

Ε κ γ η σ α ν α τ ε ι λ α σ α η τ ε Προ δρο μ ε Κε φα λη
α κτι νας α φι η σι της α φθα ρ σι ας πι στοι στων
ι α σε ων α νω θεν συ να θροι ζει την πλη θυν
των Α γγε λων κα τω θεν συ γκα λει ται των αν θρω
πων το γε νος ο μο φω νον α να πεμ ψαι δο ξαν Χρι
στω τω Θε ω ω ω

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψα λλον τας σοι α λ λη λ ε ς ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ♯ Δι-Θ.

Εκ γης ἀνατείλασα ἡ τὸ Προδρομὸς Κεφαλὴ
ἀκτινῶν ἀφ᾽ ἡσυχίας ἀφ᾽ ἡσυχίας ἀφ᾽ ἡσυχίας
ἰασησίων ἀνωθεν σου ναθροῖς ζει την πληθυν
των Ἀγγελῶν κατ᾽ ἄνωθεν συγκαλεῖται των ἀνθρώπων
το γένος ὁμοφώνως ἀναπέμψαι δοξάν Χριστώ
τω Θεῷ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος ♯ Δι-Θ.

Προφητὰ Θεοῦ καὶ Προδρομοῦ τῆς χααρι
τος τὴν Κραντίνην ὡς ῥόδον ἰερωωτάτον
ἐκ τῆς γῆς εὐραμενοῖτας ἰασεις παντοτελεμα
βα ἀνομῶν καὶ γὰρ πάλιν ὡς προοτερον ἐν
κοσμῷ κηρυττεῖς τὴν μετὰ ἀνοίαν

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
 σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ

ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠὴ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Χ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βε εχ θου ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Χ Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θουσ ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 6-15)

(Ζήτηι τῇ Κυριακῇ ἐξ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπομενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς 141).

Ἦχος Δι

A λλη η λθ ι ι α A λλη η λθ ς
 ς ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α
 Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
 δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η σε

ε ε ε ται

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

Χ Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι σ εν ταις

αυ λαις τσ Θε σ η μων ε ξαν θη η η η

σσ σ σ σ σιν

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ια' 2-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί

ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἄλλα τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναί λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστίν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ σι κως
ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ζο ο ει ει κο νι ζο ο ν τε ε ε ε ε ες
και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
η η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο
ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Τρι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι το ον τρι σα α α α α α α λα α α α

α α α α α α α γι ι ι ο ον υ μνον

προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο

σα α α δο οον τε ες πα α σαν την βι ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η

η η η η η η ην α πο θω με θα α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι με ε ρι μνα α α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι ι το ον

βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε χε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε βα σι λε ε α α α α α α α των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

αἰς α ἀγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
 αι αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
 νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Τὰ Λειτουργικά,

ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇

Π̇α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

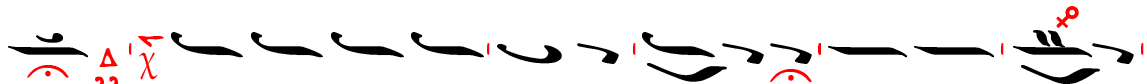
ριουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιστοις

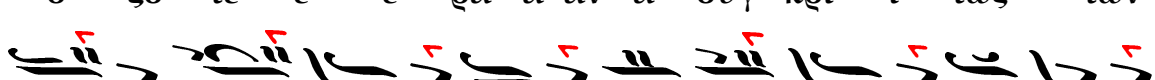

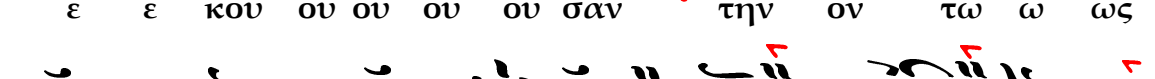
Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμειε

 εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

 Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

ω ω ω ω ω ω ^{Νη} ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

αι ω ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αι ε σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι

ι ι

ι ι

ι ι

ι ι

ι ι

ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε σται αι αι ε σται αι δι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι χι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 ε σται αι δι λι λι λι λι λι λι λι λι και αι αι αι
 αι ε σται δι λι λι λι λι λι λι και αι αι ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος α λιε ε γα λιε γα
 λιε λιε γα γα λιε γα λιε ε ε ε λιε γα γα
 λιε ε ε λιε γα γα λιε ε ε λιε γα α λιε γα α
 γα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου
 λι λι λι λι λι λι λι α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
 σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἐλλέσεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων

σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἄρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

ᾠχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν θ θ θ εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

ᾠχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λ θ ι α Α λλη λ θ ι α Α λλη
λ θ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος